

7^e Zondag door het Jaar B

*Op uw liefde vertrouw ik,
laat mijn hart om mijn redding juichen.
Ik zal zingen voor de Heer,
want Hij heeft mij goed gedaan. (Ps 13,6)*

Van leven naar eucharistie

Om onze fouten te erkennen moeten wij er niet verbitterd over zijn en er tot vervelens toe op terugkomen, en zeker ons niet overgeven aan een ziekelijk schuldgevoel. Anders worden wij gevangenen van onze daden. "Wij dragen de gevolgen van onze daden", zegt men, en de gemeenschap ondanks haar inspanningen tot wederopvoeding herhaalt maar altijd met een onverzoenlijke strengheid dat wij verantwoordelijk zijn. Wie zijn schuld bekent, lijkt wel onmiddellijk veroordeeld. Men zou haast zeggen dat menselijke gerechtigheid alleen maar dit onverzoenlijk gelaat kan laten zien, want zij lijkt niet in staat te zijn de schuldige een echt nieuw leven te geven. Zijn strafregister blijft hem volgen en hij blijft een getekende.

Eerste lezing

Jesaja 43,18-19.21-22.24b-25

Zo spreekt de Heer: "Denk niet meer aan het verleden en sla geen acht op wat reeds lang voorbij is: Ik onderneem iets nieuws, het begin is er al: ziet ge het niet? Een weg leg ik door de steppe, rivieren laat Ik stromen door de woestijn. En dit volk dat Ik Mij gevormd heb zal mijn lof verkondigen! Toch hebt ge Mij niet aangeroepen, Jakob, u om Mij niet bekommerd, Israël! Maar gij zijt Mij veeleer met uw overtredingen tot last geweest, en hebt door uw zonden mijn geduld op de proef gesteld. Desondanks vergeef Ik u omwille van Mijzelf uw ongerechtigheden, en denk Ik niet meer aan uw zonden."

Tweede lezing

II Korintiërs 1,18-22

Broeders en zusters, God staat er borg voor: het woord dat wij tot u spreken is niet tegelijk ja en neen. De Zoon Gods, Christus Jezus, die door ons onder u is verkondigd, door mij en Silvanus en Timóteüs, Hij was niet Ja en Neen; in Hem

slechts Ja. Want alle beloften van God zijn in Hem waar gemaakt. Daarom spreken wij door Heem ook ons "Amen. Ja, zo is het" God ter ere. En God zelf is het die ons samen met u in Christus bevestigt en ons heeft gezalfd. Hij is het ook die op ons zijn zegel heeft gedrukt en de Geest als een handgeld aan onze harten heeft meegedeeld.

Evangelie

Marcus 2,1-12

Toen Jezus enige dagen later in Kafarnaüm was teruggekeerd en men hoorde dat Hij thuis was, stroomden de mensen in zulk een aantal samen, dat zelfs de ruimte vóór de deur geen plaats meer bood toen Hij hun zijn leer verkondigde. Men kwam een lamme bij Hem brengen die door vier mannen gedragen werd. Omdat zij wegens de menigte geen mogelijkheid zagen hem dicht bij Jezus te brengen, legden ze het dak bloot boven de plaats waar Hij zich bevond, maakten er een opening in en lieten het bed waarop de lamme uitgestrekt lag zakken. Toen Jezus hun geloof zag zei Hij tot de lamme: "Mijn zoon, uw zonden zijn u vergeven." Er zaten enkele schriftgeleerden bij en dezen zeiden bij zichzelf: "Wat zegt die man daar? Hij spreekt godslasterlijk! Wie anders kan er zonden vergeven dan God alleen?" Uit zichzelf wist Jezus aanstonds dat zij zo redeneerden en Hij zei hun: "Wat redeneert gij toch bij uzelf? Wat is gemakkelijker, tot de lamme zeggen: Uw zonden zijn u vergeven, of: Sta op, neem uw bed en loop? Welnu, opdat ge zult weten dat de Mensenzoon macht heeft op aarde zonden te vergeven, – sprak Hij tot de lamme – Ik zeg u, sta op, neem uw bed mee en ga naar huis." Hij stond op, nam zijn bed en voor aller ogen ging hij onmiddellijk naar buiten. Iedereen stond er versteld van, en ze verheerlijkten God en zeiden: "Zoiets hebben wij nog nooit gezien."

Van eucharistie naar leven

Zondebewustzijn mogen wij niet verwarren met schuldgevoel. Wie erkent dat hij een zondaar is, weet bewust dat hij Gods liefde heeft geweigerd, maar dat hem die liefde nog altijd wordt aangeboden, en hij er zich maar alleen berouwvol en boetvaardig moet aan overgeven, om vergiffenis te bekomen. In de mate dat wij bij de mensen hun Godsbesef zien achteruitgaan, gaat ook hun zondebesef achteruit. In plaats van te hopen, gaan zij dan wanhopen. De Kerk zou voor de wereld niet de Kerk van de levende God zijn, als zij niet ook gemeenschap was van zondaars die vergiffenis mogen ontvangen en steeds blij blijven uitzien naar een vernieuwing die altijd mogelijk blijft.